

اهمیت رازداری در دوستی

ما به طور روزمره در زندگی در محافل بزرگ و کوچک، خانوادگی، اجتماعی و دوستی سخنان زیادی را می‌شنویم که اگر می‌خواهیم حرمت خود و سایر انسان‌ها حفظ شود نباید این سخنان را در هرجایی بیان کنیم.

ما به طور روزمره در زندگی در محافل بزرگ و کوچک، خانوادگی، اجتماعی و دوستی سخنان زیادی را می‌شنویم که اگر می‌خواهیم حرمت خود و سایر انسان‌ها حفظ شود نباید این سخنان را در هرجایی بیان کنیم. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، رازداری یک اصل مهم است و وقتی کسی سخنی را نزد ما می‌گوید این سخن امانتی است در نزد ما. پس باید امانت را به بهترین نحو نگه داریم. رازداری در تمامی مراحل زندگی مهم است و یکی از این مراحل رازداری در دوستی است.

امام صادق (ع) در این رابطه می‌فرمایند: امانت داری شرط شرکت در مجالس است؛ هیچ کس حق ندارد سخنی را بازگو کند که گوینده آن می‌خواهد مکتوم بماند مگر با اشاره گوینده و صاحب سخن.

امام علی (ع) درباره رازداری در دوستی فرمودند: اگر از دوستی کسی با خود خاطرجمع شدی باز هم در برابر او حریمی برای خود به جا بگذار، و پاره‌ای از رازهایت را پوشیده بدار، زیرا ممکن است روزی از گفتن رازی با او پشیمان گردی و از چیزهایی که به دست خود گفته‌ای نگران شوی.

امام صادق (ع) فرمودند: ای پسر نعمان دوست خود را بر رازهایی آگاه کن که اگر روزی دشمنت از آنها آگاه گردید زیانی به تو نرسد؛ زیرا که دوست انسان ممکن است روزی دشمن شود.

امام علی (ع) در حدیثی دیگر می‌فرمایند: باید کسی که به او در گفتن راز خود اعتماد می‌کنی، از خود تو امین‌تر باشد نزد تو. این امام همچنین فرمودند: تمام مراتب دوستی را به دوست خود ارزانی دار، اما به دوست اعتماد کامل نداشته باش و همه چیز زندگی خود را نزد دوستان فاش نکن.

پی‌نوشت:

کافی 660/2

بحار 165 / 74

تحف العقول / 229

بحار 13 / 78

کنزالفوائد؛ بحار 165/ 74

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی